

Sygnatura akt XVIII C 1912/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Śliwa

Protokolant: st. sekr. sąd. Maria Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2016 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa F. G.

przeciwko K. J.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. Powództwo oddala.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Agnieszka Śliwa

UZASADNIENIE

Powód F. G. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 lutego 1998 roku sygn. akt II Nc 1039/97/7 wraz z klauzulą wykonalności z dnia 15 listopada 1999 roku oraz ponownie wydanego tytułu wykonawczego w zamian utraconego sygn. akt II Nc 1039/97/7 z klauzulą wykonalności z dnia 15 kwietnia 2005 roku, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w jego ocenie roszczenie uległo 10 letniemu okresowi przedawnienia, a wierzyciel nie wykazał czy było prowadzone postępowanie egzekucyjne po 15 listopada 1999 roku, która to czynność organu egzekucyjnego, zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. powodowałaby przerwanie biegu przedawnienia. Wydanie ponownie tytułu wykonawczego w zamian utraconego na mocy art. 794 k.p.c. nie stanowi podstawy do przerwania biegu przedawnienia w celu wyegzekwowania świadczenia. Wierzyciel wykazał, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa wszczął i prowadził postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt. Km 123.998/12 przeciwko dłużnikowi R. G. (1). Komornik egzekucję wszczął w 2012 roku tj. 13 lat od stwierdzenia roszczenia prawomocnym wyrokiem. Powód wskazał także, że nie zgadza się z twierdzeniami zawartymi we wniosku o wyjawienie majątku, gdzie wierzyciel twierdzi, iż nie miał możliwości wcześniejszego wyegzekwowania należności wobec rozbieżności co do imienia dłużnika. Poza imieniem i nazwiskiem dłużnik od początku miał ujawniony numer PESEL, który pozwalał na jego zidentyfikowanie.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. J. wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 lutego 1998 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Poznaniu, Wydział II Cywilny w sprawie II Nc

1039/97/72 oraz ponownie wydany tytuł wykonawczy postanowieniem z dnia 28 lutego 2005 roku sygn. akt. XVII Co 10.804/04 w zamian utraconego, zostały wydane m.in. przeciwko R. G. (1), a nie przeciwko F. G.. W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko R. G. (1) na podstawie w/w tytułu wykonawczego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. M. P. ustalono, iż egzekucja jest bezskuteczna. Komornikowi nie udało się ustalić żadnego mienia dłużnika. K. J. pismem z dnia 6 maja 2014 roku wystąpił do Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z wnioskiem o sprostowanie w/w nakazu zapłaty. W piśmie procesowym złożonym w toku postępowania o wyjawienie majątku F. G. potwierdził, że postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt KM 123998/12 było prowadzone przez komornika przeciwko R. G. (1), nie zaś przeciwko F. G.. Błędne są twierdzenia powoda, iż pozwany miał możliwość wyegzekwowania należności wynikającej z przedmiotowego tytułu wykonawczego, gdyż powód miał ujawniony numer PESEL. F. G. ani na etapie niniejszego postępowania, ani postępowania w przedmiocie wyjawienia majątku nie potwierdził, iż tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 lutego 1998 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Poznaniu Wydział II Cywilny II Nc 1039/97/72 oraz ponownie wydany tytuł wykonawczy postanowieniem z dnia 28 lutego 2005 roku w sprawie XVIII Co 10.804/04 w zamian utraconego zawiera omyłkę i winien być wydany przeciwko F. G., a nie przeciwko R. G. (1). Powód F. G. nie ma legitymacji procesowej czynnej do występowania w niniejszej sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności wydanego przeciwko R. G. (1). W dalszej kolejności pozwany zaprzeczył przedawnieniu dochodzonej należności.

Pozwany podniósł też zarzut co do wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z art. 26 k.p.c. zarzut ten nie podlegał rozpoznaniu, gdyż wartość przedmiotu sporu została ustalona przez Sąd postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 r. na podstawie art. 25 k.p.c.

Na rozprawie z dnia 6 czerwca 2017 roku strony podtrzymały swoje stanowiska, dodatkowo pełnomocnik powoda zarzucił tytułowi wykonawczemu lichwiarski charakter odsetek. Pełnomocnik powoda przedłożył spis kosztów i wniósł o zasądzenie kosztów procesu wg tego spisu tj. o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w łącznej kwocie 7.567,76 zł na którą składają się: 7.200 zł kosztów zastępstwa procesowego, 367,76 zł kosztów przejazdu pełnomocnika z B. do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w dniu 25 września 2015 roku, wyliczone następująco: $220 \text{ km} \times 2 \times 0,8358 = 367,75 \text{ zł}$.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Poznaniu Wydział II Cywilny w sprawie II Nc 1039/97 wydał w dniu 26 lutego 1998 roku nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na skutek pozwu wniesionego przez K. J., którym nakazał pozwanym L. K. (1) oraz R. G. (1) wspólnikom spółki cywilnej (...) w B., aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 7.446,60 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 0,25% dziennie od dnia 9 kwietnia 1997 roku do dnia zapłaty, z wynagrodzeniem adwokackim w kwocie 800 zł i kosztami sądowymi 149 zł - w terminie tygodniowym od doręczenia nakazu albo wnieśli w tym terminie do Sądu zarzuty.

Dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany w sprawie II Nc 1039/97/7 (k. 7, 123)

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2005 roku w sprawie XVIII Co 10804/04 Sądu Rejonowego w Poznaniu z wniosku K. J. przeciwko L. W. (poprzednio K.) i R. G. (1), wydano wierzycielowi K. J. ponownie zamiast utraconego tytułu wykonawczy – nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 lutego 1998 roku sygn. akt II Nc 1039/97 zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 15 listopada 1999 roku i kosztami postępowania obciążono uczestników zasądając od L. W. i R. G. (1) solidarnie na rzecz K. J. kwotę 30 zł. Wniosek w ww. sprawie został złożony przez K. J. w dniu 7 września 2004 r.

Dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu II Co 3336/14 (poprzednio XVIII Co 10804/04), w tym wniosek z dnia 7 września 2004 roku, postanowienie (też w aktach na k. 8, 124)

W informacji o podmiocie gospodarczym z dnia 9 stycznia 1998 roku wydanej przez Urząd Miasta w B. (numer sprawy RG - (...)-1) wskazano dane wspólników spółki cywilnej (...) tj. L. K. (1) i R. G. (1).

(...) spółki cywilnej LIR L. K. (2) oraz R. G. (1) w dniu 31 lipca 1997 roku zawarli porozumienie o podziale obowiązku spłaty wierzytelności spółki z tytułu dostawy towarów. Wspólnicy postanowili, że zamierzają jak najszybciej spłacić zadłużenie, przy czym wypłaty będą dokonywane przez każdego z wspólników, w wysokości po 50% należnej sumy

Dowód: informacja o podmiocie gospodarczym (k. 122, 128), pismo z dnia 31 lipca 1997 roku (k. 166), zeznania powoda (k. 169verte w zw. z k. 180v)

Pozwany K. J. w dniu 17 października 2012 roku wniósł o wszczęcie wobec R. G. (1) postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu egzekucyjnego – nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu w sprawie II Nc 1039/97 dnia 26 lutego 1998 roku.

L. K. (1) spłaciła pozwanemu część należności głównej.

Dowód: wniosek z dnia 17 października 2012 roku k. 132 – 133, wyjaśnienia pozwanego e – protokół rozprawy z dnia 29 marca 2016 roku, dokumenty w aktach KM 123998/12

W toku postępowania egzekucyjnego Km 123998/12 prowadzonego przeciwko R. G. (1) na podstawie w/w tytułu wykonawczego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa M. P. ustalono, że egzekucja jest bezskuteczna. Pod adresem wskazanym we wniosku egzekucyjnym zamieszkiwał nie R. G. (1), a F. G..

Dowód: postanowienie Komornika sądowego M. P. z dnia 19 czerwca 2013 roku (k. 9), pismo komornika sądowego z dnia 10 kwietnia 2013 roku (k. 130), dokumenty w aktach KM 123998/12, zeznania pozwanego (k. 169verte-170 w zw. z k. 180v)

K. J. w dniu 27 maja 2014 r. wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu z dnia 28 lutego 2005 roku w sprawie XVII Co 10804/04 (obecnie II Co 3336/14) o wydanie tytułu w zamian utraconego, poprzez wskazanie, iż uczestnikiem był R. G. (1) zamiast R. G. (1).

Wniosek pozwanego prawomocnym postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 roku oddalono. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że jak wynikało z akt postępowania uczestnikiem postępowania był R. G. (1), także nakaz zapłaty, o wydanie którego w miejsce utraconego wnosił K. J. został wydany przeciwko R. G. (1).

Dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu II Co 3336/14 (poprzednio XVIII Co 10804/04), w tym wniosek, postanowienie z dnia 25 czerwca 2014, nadto dokumenty w aktach niniejszej sprawy k. 127

K. J. wniósł w dniu 19 stycznia 2015 do Sądu Rejonowego w Bolesławcu wniosek o wyjawienie majątku powoda.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2015 roku Sądu Rejonowego w Bolesławcu nakazano F. G. złożenie wykazu majątku oraz zapewnienie, że ze swego majątku niczego nie zataił oraz, że wykaz jest prawdziwy i zupełny.

Dowód: pismo z dnia 13 lutego 2015 roku (k. 22), wniosek z dnia 9 stycznia 2015 roku (k. 143 - 145), dokumenty w aktach I Nc 1131/17 Sądu rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, w tym wykaz majątku z dnia 12 marca 2015 roku, protokół posiedzenia jawnego z dnia 13 marca 2015 roku, postanowienie z dnia 13 marca 2015 roku (k. 25-34)

Wnioskiem złożonym dnia 30 marca 2015 roku K. J. wniósł o sprostowanie omyłki w tytule wykonawczym w postaci nakazu zapłaty z dnia 26 lutego 1998 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu w sprawie II Nc 1039/97 wraz z klauzulą wykonalności z dnia 15 kwietnia 2005 roku, wydaną przez Sąd Rejonowy w Poznaniu, w ten sposób, że w miejsce imienia i nazwiska pozwanego R. G. (1) wpisane zostanie F. G..

Prawomocnym postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 r. wydanym przez Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie I Co 135/15 wszczęto postępowanie o odtworzenie akt postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Poznaniu pod sygn. akt II Nc 1039/97 z powództwa K. J. przeciwko L. W. (poprzednio K.) oraz R. G. (1) w zakresie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 26 lutego 1998 roku i odtworzono te akta w zakresie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 lutego 1998 roku. W treści odtworzonego nakazu zapłaty jako pozwany został wpisany R. G. (1), stwierdzono, że na skutek pozwu wniesionego przez K. J., Sąd nakazał pozwanym L. K. (1) oraz R. G. (1) wspólnikom spółki cywilnej (...) w B., aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 7.446,60 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 0,25% dziennie od dnia 9 kwietnia 1997 roku do dnia zapłaty, z wynagrodzeniem adwokackim w kwocie 800 zł i kosztami sądowymi 149 zł - w terminie tygodniowym od doręczenia niniejszego nakazu albo wniesli w tym terminie do Sądu zarzuty

Dowód: dokumenty w aktach I Co 135/15 Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, w tym wniosek z dnia 20 marca 2015 roku, postanowienie z dnia 25 lutego 2016 roku

Na skutek odtworzenia ww. nakazu zapłaty, założono w Sądzie Rejonowym Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu dla sprawy II Nc 1039/97 nowe akta – o sygnaturze obecnie I Nc 1131/17. Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 roku wydanym w tej sprawie Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu oddalił ww. złożony dnia 30 marca 2015 roku wniosek K. J. o sprostowanie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie II Nc 1039/97 z dnia 26 lutego 1998 roku wraz z klauzulą wykonalności. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że w ww. nakazie nie miała miejsca omyłka ze strony Sądu, pozwany w treści pozwu oznaczony była jako R. G. (1) a nie F. G., co potwierdza też informacja z ewidencji działalności gospodarczej w przedmiocie rejestracji wspólników spółki cywilnej (...) w osobach L. K. (1) i R. G. (1) oraz pismo wspólników Spółki cywilnej (...), pod którym jest też odrębny podpis wspólnika „R. G.”, pod maszynowym zapisem R. G. (1). Zdaniem Sądu powyższe wskazuje, że pozew w sprawie II Nc 1039/97 opiewał na pozwanego R. G. (1), wszystkie dokumenty stanowiące podstawę dochodzonego roszczenia również zawierały oznaczenie pozwanego jako R. G. (1). Choć zatem intencją powoda mogło rzeczywiście być pozwanie F. G., a nie R. G. (1), to jednak nie miało miejsce uchybienie ze strony Sądu, co decyduje o braku podstaw do sprostowania.

Ww. postanowienie z dnia 24 marca 2017 roku jest prawomocne.

Dowód: dokumenty w aktach I Nc 1131/17 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, w tym postanowienie z dnia 24 marca 2017 roku z uzasadnieniem

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów oraz zeznań stron postępowania.

Dokumentom stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych Sąd dał wiarę. Nie ma bowiem żadnych podstaw, aby je kwestionować z urzędu, a żadna ze stron nie podnosiła zarzutu ich nieprawdziwości.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność zeznań świadka K. M. – pełnomocnika reprezentującego niegdyś K. J.. Zeznania te były jednak nieprzydatne dla poczynienia ustaleń. Z uwagi na upływ czasu od daty wydania tytułu wykonawczego, którego pozbawienia wykonalności żąda w sprawie powód naturalnym było, iż pełnomocnik pozwanego nie pamiętał szczegółów sprawy, tym bardziej, że akta sprawy klienta podlegały zniszczeniu (z uwagi na upływ 5 letniego terminu ich obowiązków archiwizowania).

Jedynie częściowo wiarygodne są zeznania powoda, jednak nie miały one wpływu na treść rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie z powodów wskazanych w części zważającej uzasadnienia. Sąd nie dał wiary powodowi, że ustalił ze współniczką, iż to ona spłaci wierzytelność wobec K. J. – jest to sprzeczne z pismem z dnia 31 lipca 1997 roku. Powód przyznał, że w relacjach handlowych jako (...) spółki (...) posługiwał się imieniem R. a nie F., choć jego imiona to F. R. (pierwsze imię F.). Powód przyznał też, że nie ma żadnej wiedzy, aby przeciwko niemu na podstawie przedmiotowego tytułu egzekucyjnego toczyło się jakiegokolwiek postępowanie egzekucyjne z wniosku pozwanego.

Wiarygodne w części były zeznania pozwanego. Sąd nie dał im wiary odnośnie tego, że pełnomocnik pozwanego adw. K. M. złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Świadek K. M. nie potrafiła stwierdzić czy tak było, brak jest też jakichkolwiek innych dowodów na tę okoliczność, a była ona sporna. W pozostałym zakresie zeznania pozwanego były wiarygodne, zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powód F. G. domaga się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z dnia 26 lutego 1998 roku sygn. akt II Nc 1039/97/7 wraz z klauzulą wykonalności z dnia 15 listopada 1999 roku oraz ponownie wydanego tytuł wykonawczego w zamian utracony, tj. ww. nakazu z klauzulą wykonalności z dnia 15 kwietnia 2005 roku.

Powód dochodzi więc powództwa z art. 840 k.p.c. Powództwo to stanowi merytoryczną obronę dłużnika, która pozwala na badanie po powstaniu tytułu wykonawczego zasadności obowiązku wynikającego z tego tytułu. Jako takie powództwo to ma swoją podstawę w przyczynach materialnoprawnych, wyszczególnionych w §1 tego przepisu (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1985 r., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1972 r., II CR 193/72, postanowienie SN z dnia 24 sierpnia 1973 r., II PZ 34/73). Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2) k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Tytułem egzekucyjnym jest m.in. zgodnie z art. 777§1 pkt 1 k.p.c. prawomocne orzeczenie Sądu. Tytuł ten, po nadaniu mu klauzuli wykonalności stanowi tytuł wykonawczy, o którym mowa w art. 840§1 k.p.c. Taka sytuacja, co było bezsporne, ma miejsce w niniejszej sprawie.

Wskazane przez powoda przedawnienie roszczenia, które nastąpiło po wydaniu tytułu egzekucyjnego stanowi w myśl art. 840 § 1 pkt 2) k.p.c. podstawę roszczenia, gdyż sprawia, że zobowiązanie nie może być egzekwowane.

Rację ma powód, że zgodnie z art. 125§1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem 10 lat. Zgodnie natomiast z art. 123 §1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Pozwany K. J. nie wykazał w niniejszym postępowaniu, aby przed dniem 17 października 2012 roku, kiedy to wniósł o wszczęcie wobec R. G. (1) postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu egzekucyjnego – nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu w sprawie II Nc 1039/97 z dnia 26 lutego 1998 roku, podjął jakiegokolwiek inne czynności, które zgodnie z art. 123§ 1 pkt 1 k.c. przerwałyby bieg przedawnienia. Czynnością taką nie jest natomiast wniosek o wydanie drugiego tytułu wykonawczego zamiast utraconego, gdyż nie zmierza bezpośrednio do egzekwowania roszczenia. Tytuł wykonawczy stanowi tylko uprawnienie do egzekucji. Bezpośrednią natomiast czynnością zmierzającą do egzekwowania roszczenia i przerywającą bieg terminu przedawnienia jest złożenie wniosku wraz z tytułem wykonawczym o wszczęcie egzekucji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 1997 r. IV PR 160/77).

Norma art. 840 k.p.c. stanowi jednak, iż osobą uprawnioną do wytoczenia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego jest dłużnik – tj. osoba zgodnie z treścią tytułu wykonawczego wskazana jako dłużnik.

Okoliczności sprawy wskazane w stanie faktycznym prowadzą do stwierdzenia, że powód F. G. nie posiada legitymacji do wywiedzenia niniejszego powództwa. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że dłużnikiem K. J. wskazanym w treści tytułu wykonawczego objętego pozwem jest R. G. (1), a nie F. G.. F. G. występując z roszczeniem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nie wykazał, że jest na podstawie tytułu wykonawczego z dnia 26 lutego 1998 roku dłużnikiem pozwanego – co było niezbędne dla stwierdzenia posiadania przez F. G. legitymacji procesowej czynnej w procesie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Powództwo przewidziane w art. 840

§ 1 k.p.c. powinno być bowiem wytoczone przez dłużnika zgodnie z treścią tytułu wykonawczego, co wynika *expressis verbis* z cytowanego przepisu.

Niewątpliwie, zgodnie z treścią tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 lutego 1998 roku w sprawie II Nc 1039/97 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, jak i zgodnie z postanowieniem z dnia 28 lutego 2005 roku w sprawie XVIII Co 10804/04 Sądu Rejonowego w Poznaniu, zgodnie z którym wydano wierzycielowi K. J. ponownie zamiast utraconego tytułu wykonawczego – nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26 lutego 1998 roku sygn. akt II Nc 1039/97 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 15 listopada 1999 roku, dłużnikiem K. J. jest R. G. (1).

Co prawda K. J. występował o sprostowanie tytułu wykonawczego i klauzuli wykonalności, jednak wnioski każdorazowo podlegały oddaleniu z uwagi na fakt, że w sprawie II Nc 1-37/97 K. J. wskazał wyraźnie jako pozwanego R. G. (1), a nie F. G. i to dokumenty dotyczące R. G. (1) stanowiły podstawę wydania nakazu zapłaty. Powód F. G. w niniejszej sprawie przyznał, że nie ma żadnej wiedzy, aby przeciwko niemu na podstawie przedmiotowego tytułu egzekucyjnego toczyło się jakiegokolwiek postępowanie egzekucyjne z wniosku pozwanego.

Z uwagi zatem na to, że F. G. zgodnie z treścią tytułu wykonawczego nie jest dłużnikiem w rozumieniu art. 840 k.p.c. powództwo podlegało oddaleniu.

W tej sytuacji, zbędne jest odnoszenie się do zarzutów wobec tytułu wykonawczego podniesionych w niniejszej sprawie przez powoda. Ubocznie należy zaznaczyć, że powód w pozwie powoływał się jedynie na zarzut przedawnienia. Inne zarzuty podniesione w toku procesu, jak zarzut odsetek lichwiarskich, czy częściowego spełnienia świadczenia przez L. K. (1) z uwagi na art. 843§3 k.p.c. i tak nie podlegałyby uwzględnieniu, jako spóźnione.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i obciążono nimi powoda w całości jako stronę, która przegrała proces. W związku z powyższym zasądzono od powoda na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 3.617 zł, w tym opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490), mającego w niniejszej sprawie zastosowanie z uwagi na datę wytoczenia powództwa.

SSO Agnieszka Śliwa